

Nevýhodou online reportáží z dlouhodobých festivalů zůstává, že nemůžete přesně odhadnout, co bude v další dny následovat, a nemyslím tím že jste si opomněli zjistit skladbu hudebního programu. Ne že bych očekával, že koncertní den s Žambochy, Disneybandem a Jarrety bude nějakým průměrným zážitkem, naopak. Zvláště Jarreti pak patří k tomu málu, co se mi z toho "folkového" mnoha opravdu líbí. Avšak koncertní den s Draga Bandou a Kukulínem, který jsem před dvěma dny označil za vrchol letošní vánoční Telče, byl takovým hudebním zážitkem, že plně zatemnil možnost bráti v potaz další dny a jejich interprety. A tak zpětně poupravuji: "úterní koncert byl vedle toho nedělního dalším vrcholem vánoční Telče."

Úterní večer započalo písničkářské duo Žamboši. Ti mají letos za sebou, především díky vítězství písničkářského krtečka prestižní přehlídky Zahrada, jistě významný rok. Pro většinu posluchačů byli dosti pravděpodobně neznámými interprety, ale to divákům viditelně nevadilo a partnerskou dvojici ze Vsetína přijali do velké Telčské rodiny velmi dobře. A měli slyšitelný důvod. Opětovně precizní kytara Honzy Žambocha, jazykově vytříbené a hravé texty, stejně jako libozvučné melodie patřily k těm důvodům nejsilnějším. Příjemná upovídánost, způsobená dle Žambochů výjimečně kvalitním obědem v místní vyhlášené hospodě, a především pak souzvučnost dvojhlasu doladřovali celkovou atmosféru jejich vystoupení.

Disneyband skončivší ve stejné kategorii letos na Zahradě druhý za Žambochy, započal v Telči korespondenčně jako druhý i hrát. Nebylo to ale záměrem z důvodů dřívějších soutěžních umístění, ale především díky rodinnému a hudebnímu spříznění s kapelou Jarret. Společně si také na závěr zahráli dvě folkrockovější skladby Disneybandu, které Jarret doprovodil i na jejich první desce. Oproti Žambochům zvýrazněl především dvojhlas. Martinovi Kadlecovi a Věře Soukupové to nejenom ladilo, ale především si opravdu sedli. Jejich hlasový výraz měl život, byl k mrazení při poetičtějších textech a melodiích i k roztancování při folkrockovějších skladbách. Osobně jsem si opětovně užíval především kvalitní texty, které čerpají náladu z mnoha "klasických" literárních textů.

Přechod k Jarretu, i díky již zmíněným folkrockovějším skladbám v závěru vystoupení Disneybandu, byl jen libou záležitostí. Jarret opětovně zářil. Nálada města šťastných lásek se dostala všem muzikantům plně pod kůži a v projevu i v souznění s publikem vytvořila zcela specifickou "telčskojarretovskou" vůni. Ta se pak jako omamná látka táhla celým vystoupením a společně s nenapodobitelným hudebním výrazem dala včerejšímu večeru neopakovatelnou atmosféru a učinil jej tak dalším z vrcholů letošních vánočních prázdnin.